

РЕШЕНИЕ

№ 460

гр. София, 10.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 164 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: **ГЕРГАНА В. НЕДЕВА**

при участието на секретаря **ЕВА ЮЛ. И.НОВА**
като разглежда докладваното от **ГЕРГАНА В. НЕДЕВА** Гражданско дело № 20221110147774 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Предявени са обективно съединени иски с правно основание чл.344, ал.1, т.1, 2, 3, вр. чл. 225, ал.1 от КТ.

Ищецът **И. Л. Л.**, оспорва законосъобразността на Заповед № I-627/27.06.2022 г. на Директора на ... д-р С. Д., с която е прекратено трудовото й правоотношение с ответника, на основание чл. 325, ал.1, т.3 от КТ, поради изтичане на уговорения срок. Счита, че заповедта е незаконна и иска нейната отмяна, с мотиви, че срочни трудови договори с учебни заведения не могат да се сключват, тъй като характера на работата в училищата не е „временен, сезонен и/или не съставлява краткотрайна работа или дейност“ по см. на чл.68, ал.3 от КТ. Ищецът счита, че не са били налице и други причини, които да обосноват сключването на срочен трудов договор между страните и същите да съставляват такива конкретни икономически, технологически, финансови, пазарни и други обективни причини от подобен характер, които да обуславят срочния характер на трудовия договор, по см. на чл.68, ал.4 от КТ. В заключение, като намира, че съществуващите между страните договор е бил за неопределено време, тъй като е сключен в противоречие с императивна правна норма, забраняваща сключването на срочни трудови договори за дейности, които нямат сезонен, временен или краткотраен характер, счита, че прекратяването на същия на посоченото основание чл.325, ал.1, т.3 от КТ е законосъобразно и моли за неговата отмяна.

Предвид изложените аргументи моли съда да постанови решение, с което да се признае за незаконно прекратяването на трудовото правоотношение, да я възстанови на заеманата преди уволнението длъжност „Учител, теоретично обучение-флейта“ в ... и й присъди обезщетение по чл.225, ал.1 от КТ за периода на оставането без работа, считано от датата на уволнението 01.07.2022 г. до 01.09.2022 г. в размер на 1470,00 лв. Претендира разноските за производството.

Ответникът ... .. „...“ с Булстат ..., представлявано от директора д-р С. Д., чрез

пълномощник адв. П. А. от САК със съдебен адрес в гр. София, ... в срока по чл. 131 ГПК депозира писмен отговор на ИМ /от 17.11.2022 г./, като оспорва изцяло предявените икове. Твърди законосъобразно прекратяване на трудовото правоотношение с ищеца, поради което моли за отхвърляне на исковите. Твърди, че между страните е сключен трудов договор за длъжността „учител, теоретично обучение – флейта“ още през 2005 г., който е бил за неопределено време, като същия е прекратен по заявление на ищеца от 31.08.2021 г., с което последната е поискала основния й до този момент трудов договор да бъде прекратен и да бъде назначена на същата длъжност, но на „половин щат“ при условията на външно съвместителство по см. на чл.111 от КТ за учебната 2021/2022 г., тъй като е започнала работа при друг работодател, а именно Музикална академия „...“ за неопределен срок и на пълно работно време.

При сключването на трудовия договор № I-012/15.09.2021 г. /за учебната година 2021/2022/ ищцата се е съгласила с всички съществени условия на същия, в т.ч. срока на договора. Ответникът твърди, че понастоящем между страните съществува отново срочно трудово правоотношение за същата длъжност и за същия срок /учебната година, от 15.09.2022 г. до 30.06.2023 г./ като договора отново е сключен като втори трудов договор по чл.111 от КТ. Ищцата собствено ръчно била подписала и декларация, в която декларира, че НМУ „...“ не е работодателя й по основното трудово правоотношение към 15.09.2021 г., както и съгласието си да работи повече от 48 часа по основното и допълнителното трудово правоотношение, по см. на чл.113, ал.4 вр. с ал.2 от КТ.

Излага подробни съображения, поради които счита, че в конкретния случай са налице обективни причини от икономически и финансов характер, обуславящи сключването по изключение на срочен договор за длъжността „учител“ която по принцип няма сезонен характер, а именно, че до началото на следващата учебна година, предвид ежегодната кампания по прием на нови ученици, в ...то няма как да планират нито брой ученици, нито брой паралелки, в т.ч. и необходимостта от съответния брой преподаватели по съответния предмет, в случая „флейта“, което налагало именно сключването на такИ. срочни трудови договори, за непълнен работен ден с ищеца, с което пък последната била съгласна.

Ответникът намира за неоснователни и акцесорните икове на ищеца по чл.344, ал.1, т.2 и т.3 от КТ, тъй като към момента последната изпълнявала същата длъжност, при същите условия и срок, идентични с прекратения трудов договор, чиято законосъобразност се оспорва в настоящото производство, по силата на последващ сключен между страните трудов договор № I-022/15.09.2022 г. със срок до 30.06.2023 г. Неоснователен счита и иска за присъждане на обезщетение за оставането на ищеца без работа за посочения период от 01.07.2022 г. до 01.09.2022 г., тъй като не се установява по делото ищеца да е останала без работа /няма данни основния й трудов договор с Музикалната академия „...“ да е бил прекратен през същия период/, нито да е преминала на по-ниско платена такава. Основателността на иска за присъждане на обезщетение поради незаконно уволнение, е поставено в зависимост от оставането на ищеца без работа, респ. липса на последващо трудово правоотношение, по силата на което служителят да е получавал трудово възнаграждение в 6 месечния срок след уволнението. В конкретния случай обаче не се установявало, ищеца да е останал без работа и да не е получавал трудово възнаграждение, поради което иска бил изцяло неоснователен и недоказан. Ответникът също претендира сторените в производството съдебни разноски.

И двете страни ангажират относими към твърденията си писмени доказателства, които са приети по делото.

По иска с правно основание чл.344, ал.1, т.1 от КТ:

За основателността на този иск, ищецът следваше да установи: 1. наличие на трудово правоотношение между страните към датата на уволнението, възникнало от срочен трудов договор и неговото съдържание, а **ответникът** съответно да установи възраженията

си, в т.ч. възникнало действително срочно трудово правоотношение между страните и неговото съдържание в хипотезата на изключението по чл.68, ал.4 от КТ, изрично съгласие от страна на ищцата за сключване на такъв трудов договор, срока, за който е сключен договора, изтичане на срока, прекратяване на правоотношението след изтичане на срока.

С определенията си за насрочване на делото, както и в проведеното открито съдебно заседание, с оглед ангажираните доказателства от двете страни, съдът е обявил за безспорни обстоятелства между тях, че са били обвързани от трудово правоотношение по силата на сключен трудов договор № №-012/15.09.2021 г., който е бил прекратен поради изтичане на срока, считано от 30.06.2022 г., че ищеца работи по основно трудово правоотношение към Национална музикална академия „...“, а прекратения с оспорваната заповед № I-627/27.06.2022 г. срочен трудов договор е бил сключен при условията на чл.111 от КТ, т.нар. „външно съвместителство“ като втори трудов договор, за непълно работно време от 4 часа и за срок – учебната година 2021/2022 г. по молба на ищеца, както и че размера на БТВ за последния пълен отработен месец от ищеца е 735,00 лв./нетно 668,18 лв. В съдебно заседание, представителя на ответника изрично признава също, че в процесния срочен трудов договор № I-012/15.09.2021 г. работодателят не е изложил изрично обстоятелствата, които обосновават необходимостта от сключване на срочен трудов договор.

От приетите по делото писмени доказателства се установява действително, че процесния трудов договор е сключен при условията на външно съвместителство по см. на чл.111 от КТ, по заявление на ищеца Л., която е поискала предходния ѝ трудов договор с ответника /сключен за неопределено време/ да бъде прекратен, тъй като е започнала работа за неопределен срок и при пълно работно време при НМУ „...“. В заявлението не се съдържа изрично искане и/или съгласие, трудовия договор с ответника да бъде срочен. От съдържанието на същия не се установява в него изрично да са посочени обстоятелствата и причините, които обуславят срочността на трудовия договор, по см. на §1, т.8 от ДР на КТ. Изтъкнатите в ОИМ обстоятелства, които според ответника обуславят необходимостта от сключване на срочен трудов договор, за срока на учебната година, а именно, неизвестността около броя ученици, които ще бъдат приети в класа по флейта за следваща учебна година и съответно необходимостта от преподавател, на длъжност „учител – теоретично обучение-флейта“ не са посочени нито в процесния трудов договор № I-012/15.09.2021 г., нито в допълнително споразумение между страните или друг документ, имащ отношение към съдържанието на трудовото правоотношение. Предвид установеното от фактическа страна, от правна такава се налага извод, че към момента на сключване на трудовия договор с ищеца, не са били налице „конкретни икономически, технологически, финансови, пазарни и други обективни причини от подобен характер, съществуващи към момента на сключване на трудовия договор, посочени в него и обуславящи срочността му, които да обосноват т.нар. „изключение“ по см. на чл.68, ал.3 от КТ. Посочените разпоредби са императивни, поради което следва да се приеме за задължително изискването на § 1, т. 8 от ДР на КТ обуславящите срочността на трудовия договор обстоятелства да са вписани в трудовия договор. Следователно, процесния трудов договор, е бил сключен като срочен такъв в противоречие с императивната разпоредба на чл.68, ал.3 и 4 от КТ, поради което съгл. чл.68, ал.5 от КТ се смята сключен за неопределено време. Трудовият договор на ищеца Л., следва да се счита, че се е превърнал в трудов договор за неопределено време, по силата на закона, поради което и няма как същия да се прекрати на посоченото в оспорваната заповед основание по чл. 325, т. 3 от КТ. В този см. и константната практика на ВКС, изразена в *решение № 104 от 23.02.2010 г. на ВКС по гр. д. № 453/2009 г., III г. о., ГК, докладчик съдията Ценка Георгиева; Решение № 164 от 18.02.2010 г. на ВКС по гр. д. № 4656/2008 г., I г. о., ГК, докладчик председателят ЖИ. Декова; Решение № 889 от 29.10.2008 г. на ВКС по гр. д. № 1730/2006 г., IV г. о., ГК, докладчик съдията Дияна Ценева и др.*

Няма спор между страните, че длъжността на ищеца „учител“ няма характеристиките

на временна, сезонна дейност или такава с краткотраен характер, което изключва възможността за сключване на срочен трудов договор. При всички случаи, без изрично писмено съгласие на работника, срочен трудов договор не би могъл да се сключи за срок по-кратък от една година /в случая е сключен за учебна година!/, което още веднъж обосновава сключването му в противоречие със закона.

В заключение, съдът счита, че правото на уволнение е незаконосъобразно упражнено от работодателя, поради което и Заповед № I-627/27.06.2022 г. на директора на НМУ „...“ като незаконосъобразна подлежи на отмяна, а иска по чл.344, ал.1, т.1 от КТ като основателен ще следва да се уважи.

По иска с правно основание чл.344, ал.1, т.2 от КТ:

Незаконосъобразността на уволнението и неговата отмяна предпоставят основателност и на обусловения иск по чл. 344, ал. 1, т. 2 от КТ за възстановяване на ищеца на заеманата преди прекратяване на трудовото правоотношение длъжност "учител теоретично обучение-флейта" към НМУ „...“.

С доклада по делото, съдът е указал на страните, кои са релевантните факти по делото, като е разпределил и доказателствената тежест за същите, и е възложил на ищеца да докаже че е налице уважен иск по чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ, съвпадение между длъжността, от която ищецът е уволнен и тази, на която иска да бъде възстановен, както и ако трудовото правоотношение е срочно, да не е изтекъл срокът по същото.

Доколкото в настоящото производство безспорно се установи, че между страните е съществувало валидно трудово правоотношение, възникнало от трудов договор № I-012/15.09.2021 г., който е бил сключен като срочен в противоречие със закона и следователно следва да се счита за сключен за неопределен срок по см. на чл.67, ал.1, т.1 от КТ, то за ищеца е налице и правен интерес от търсената с иска по чл.344, ал.1, т.2 от КТ защита, а именно за възстановяването ѝ на длъжността, от която е била незаконно уволнена, независимо, че понастоящем заема същата длъжност, но по силата на последващ трудов договор № I-022/15.09.2022 г. Това е така, тъй като сега съществуващия между страните трудов договор отново е сключен в противоречие със закона като срочен такъв, а и поради факта, че ако не бъде възстановена ищцата на заеманата преди уволнението длъжност, по незаконосъобразно прекратения трудов договор № I-012/15.09.2021 г., същата ще има за периода от 01.07.2022 г. до 15.09.2022 г. прекъснати осигурителни и здравно-осигурителни права, произтичащи от незаконно прекратения трудов договор, които уважавайки иска по чл.344, ал.1, т.2 от КТ, ще ѝ бъдат възстановени и съответно компенсирани.

Следователно, не наличието на сега съществуващия между страните трудов договор № I-022/15.09.2022 г. е пречка за уважаване на иска за възстановяване на ищеца на длъжността, от която незаконно е уволнена, а уважаването на иска по чл.344, ал.1, т.2 от КТ ще бъде основанийето за прекратяване на последващия трудов договор № I-022/15.09.2022 г., като сключен в противоречие на закона и съответно недействителен. С възстановяването на ищеца на длъжността, от която незаконно е била уволнена, незаконосъобразно прекратеното трудово правоотношение, възникнало от трудов договор № I-012/15.09.2021 г. ще се счита възстановено във вида, в който е съществувало преди прекратяването му, с изключение на клаузата за срока, която ще се счита заменена от императивната разпоредба на закона.

По изложените съображения, съдът намира, че и обусловения от главния иск, акцесорен такъв по чл.344, ал.1, т.2 от КТ като основателен и доказан ще следва да се уважи.

По иска с правно основание чл.344, ал.1, т.3 от КТ:

Признаването на уволнението за незаконно и неговата отмяна поражда и задължение за ответника по чл. 225, ал. 1 от КТ да обезщети вредите на ищеца от оставането му без работа в периода след уволнението, но за не повече от шест месеца.

По този иск, с оглед приетите за релевантни факти, ищеца следваше да установи оставането си без работа по причина на уволнението през процесния период и размера на brutното му трудово възнаграждение за последния пълен отработен месец преди уволнението. По делото бе обявено за безспорно между страните, че размерът на БТВ за последния пълен отработен месец от ищеца, т.е. м. за юни 2022 г. е 735,00 лв.

От приетите по делото доказателства обаче, не се установява втората предпоставка за уважаване на този иск, а именно оставането на ищеца без работа в претендирания за обезщетяване период от 01.07.2022 г. до 01.09.2022 г. Видно от приетия по делото трудов договор № РД-15-321/13.09.2021 г., през посочения период, ищецът е заемала длъжност „Асистент“ в катедра „Духови и ударни инструменти“ към Музикална академия „...“, където е получавала брутно трудово възнаграждение в размер на 1884,50 лв. месечно. Ищецът не е ангажирал други доказателства за установяване на възложените му в тежест факти и обстоятелства около оставането си без работа в период от 01.07. до 01.09.2022 г. или за липсата на трудови доходи.

Съгласно чл.225, ал.1 и 2 от КТ „при незаконно уволнение работникът или служителът има право на обезщетение от работодателя в размер на brutното му трудово възнаграждение за времето, през което е останал без работа поради това уволнение, но за не повече от 6 месеца, а когато през времето по предходната алинея работникът или служителът е работил на по-нископлатена работа, той има право на разликата в заплатите. Това право има и работникът или служителът, който незаконно е бил преместен на друга по-нископлатена работа“. В конкретният случай, очевидно вредата, чието обезщетяване се търси посредством предявения иск по чл.344, ал.1, т.3 от КТ не е налице, тъй като ищеца нито е оставала без работа в резултат на уволнението, нито без трудови/осигурителни доходи. В този см. *решение № 343 от 11.01.2018 г. на ВКС по гр. д. № 428/2017 г., IV г. о., ГК, докладчик председателят Светла Цачева, в който ВКС приема, че „целта на предвиденото в КТ обезщетение е възмездяване на щетите, понесени от работника от оставането му без доходи, поради незаконното прекратяване на трудовия договор за период, обичайно необходим за устройването му с друга работа, с оглед на което в закона е определен, както начинът на определяне размера на обезщетението - въз основа на brutното трудово възнаграждение на работника, така и срокът, за който се дължи обезщетение или времето, през което работникът е останал без работа, но не за повече от шест месеца. Изхождайки от характерната престация по трудовия договор - предоставянето на работна сила, законодателят е ограничил размера на обезщетението за дължими от работодателя вреди в предвидим размер, обусловен от разумния срок, необходим за възникване на ново трудово правоотношение“.*

С оглед изложеното, искът по чл.344, ал.1, т.3 вр. с чл.225, ал.1 от КТ като неоснователен и недоказан, следва да се отхвърли.

По разноските:

С оглед изхода на делото право на разноски имат и двете страни.

Ищецът е представил Списък по чл.80 от ГПК, съгласно който сторените от него разноски възлизат в общ размер на 830 лв., представляващи заплатен адвокатски хонорар. В приложените доказателства за извършването на разноските, не се установява как е определен заплатения хонорар по отношение на всеки от обективно съединените искове, поради което съдът приема, че сумата е уговорена по равно за всеки от тях. В производството, ищеца е предявил три иска, като два от тях са уважени, респ. му се дължат съдебни разноски, съразмерно на уважената част от исковете или сума от **553,34** лв., на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК.

Тъй като иска по чл. 344, ал. 1, т. 3 от КТ е изцяло отхвърлен, основателна се явява и претенцията на ответника за присъждане на съдебни разноски, съразмерно на отхвърлената

част от исковете, на осн. чл.78, ал.3 от ГПК. Видно от списъка по чл.80 от ГПК, представен от ответника и приложения към него ДПЗС от 20.10.2022 г., ответника е уговорил и съответно заплатил на пълномощника си в производството адв. П. А. адвокатско възнаграждение в размер на 340 лв. за защита по иска за обезщетение за времето за оставане без работа, поради уволнението и следователно на ответника се следват съдебни разноски в този размер, като същите ще следва да се възложат в тежест на ищеца.

Съгласно чл. 78, ал. 6 от ГПК ответникът дължи и заплащане на държавната такса за разглеждане на уважените искове (с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 и 2 от КТ) или сумата от **100,00 лв.**, определена по реда на чл. 3 от Тарифата за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК, в размери от по 50,00 лв. за всеки от тях.

Така мотивиран, Софийски районен съд, 164-ти състав,

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА НЕЗАКОННО на основание чл. 344, ал. 1, т. 1 от КТ и **ОТМЕНЯ** уволнението на **И. Л. Л. с ЕГН ******* от гр. София, извършено със Заповед № I-627/27.06.2022 г. на Директора на НМУ „...“ – гр. София, с която е прекратено на осн. чл.325, ал.1, т.3 от КТ трудовото правоотношение с ищеца, възникнало въз основа на трудов договор № I-012/15.09.2021 г.

ВЪЗСТАНОВЯВА на основание чл. 344, ал. 1, т. 2 от КТ **И. Л. Л. с ЕГН ******* от гр. София на заеманата преди уволнението длъжност "учител, теоретично обучение – флейта" в НМУ „...“ – гр. София.

ОТХВЪРЛЯ предявения от **И. Л. Л. с ЕГН ******* от гр. София срещу ... .. **УЧИЛИЩЕ „...“** с Булстат ..., представлявано от директора д-р С. Д., иск с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 3, вр. чл. 225, ал. 1 от КТ в размер на 1470,00 лв., представляваща обезщетение за оставане без работа поради незаконно уволнение в периода от 01.07.2022 г. до 01.09.2022 г., ведно със законната лихва от 01.09.2022 г. до изплащането на сумата, като **неоснователен и недоказан**.

ОСЪЖДА, на осн. чл.78, ал.1 от ГПК ... .. **УЧИЛИЩЕ „...“** с Булстат ..., представлявано от директора д-р С. Д. да заплати на **И. Л. Л. с ЕГН ******* от гр. София сумата от **553,34 лв.** - разноски за адвокатско възнаграждение по делото.

ОСЪЖДА, на осн. чл.78, ал.3 от **И. Л. Л. с ЕГН ******* от гр. София да заплати на ... .. **УЧИЛИЩЕ „...“** с Булстат ..., представлявано от директора д-р С. Д., сумата от **340,00 лв.** съдебни разноски, съразмерно на отхвърлената част от исковете.

ОСЪЖДА на осн. чл.78, ал.6 от ГПК ... .. **УЧИЛИЩЕ „...“** с Булстат ..., представлявано от директора д-р С. Д. да заплати сметка на Софийски районен съд сумата 100,00 лв., представляваща дължима държавна такса за производството по уважените искове.

Решението може да се обжалва с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от съобщаването му на страните, чрез връчване на препис от същото.

Съдия при Софийски районен съд: _____